

DAGBOEK VAN JUF MARGJE

Een dag uit het leven van een Busselaar

Aangenaam. Mijn naam is Margje Oerlemans-Laros. Onder leerlingen beter bekend als juf Margje, juffrouw, juf, JUUHUUUUF-FFF of soms zelfs mama of opa. Inderdaad, ik ben leerkracht. Trotse leerkracht van groep 4 bij obs den Bussel. Graag neem ik jullie mee in mijn leven als leerkracht.

Het is inmiddels al drie jaar geleden dat we op school een playbackshow gehouden hebben. Dit komt natuurlijk door de coronamaatregelen van de afgelopen jaren. Gelukkig kon het dit jaar weer wel.

Het begint met een voorronde in de klas. Ik peil bij de leerlingen wie weet wat playbacken is. Muisstil... Ik kon de kreklers in mijn hoofd horen tjrpen. Gelukkig had ik een geweldige act voorbereid om het te demonstreren. Ik zet het Gi-ga-groen liedje van Kinderen voor Kinderen aan en ga klaar staan in mijn beginpose. Ik zie de leerlingen denken: "Oh mijn hemel, wat gaat de juf doen?" Ik begin te dansen en als er gezongen wordt, beweeg ik mijn mond overdreven heen en weer op de tekst. Een leerling roept: "Juf, wat kun jij mooi zingen!" Ik zet de muziek op pauze en vraag: "Ja? Lijkt het alsof ik echt zing? Nou, dat is dus playbacken." Ik doe nog een voorbeeld wat niet de bedoeling

is: Ik blijf stokstijf staan, kijk naar mijn schoenen en beweeg mijn mond nauwelijks. Na een tijdje vraag ik aan de leerlingen welk optreden ze beter vonden. "De eerste natuurlijk, juf!" Juist! Als je playback, zorg je voor een mooi optreden waarbij het lijkt alsof je zelf zingt en je bedenkt er een passend dansje bij. Als laatste doe ik nog een playback voor waarbij ik mijn mond beweeg alsof ik aan het kauwen ben. Ik vraag wat de leerlingen hiervan vinden. "Nu beweegt je mond wel, maar het lijkt niet alsof jij zingt." "Nee precies! Het is dus de bedoeling dat je de tekst van het liedje heel goed oefent."

De spanning is voelbaar

Op vrijdagmiddag houden we de voorronde in onze klas. Er zijn twee acts. We zitten verwachtingsvol met z'n allen in een halve cirkel. Ook de ouders van de leerlingen die optreden, zijn uitgenodigd. En om het nog spannender

te maken voor de kandidaten is er ook een heuse jury (leerlingen uit groep 8) aanwezig om te bepalen welke act door mag naar de finale. De spanning is voelbaar. Daar gaan we.

Waar ik heel veel bewondering voor heb, is het jurycommentaar. Wat kan groep 8 dat goed! Ze benoemen de positieve punten aan de acts: goede uitstraling, goed geplaybackt, mooie kleding, et cetera. En toen ze een act moesten kiezen, zei de jury: "We zouden willen dat jullie allebei naar de finale konden, maar dat kan helaas niet." Dus er was een winnaar. Of nou ja, 5 winnaars! Een groepje meiden had gewonnen.

Hilarisch

Tijdens de finale was mijn groep als eerste aan de beurt. Aan de ene kant fijn, want dan ben je ervan af. Aan de andere kant extra spannend om het spits af te bijten. Zo knap van deze meiden dat ze dit durven! Op een podium optreden voor de hele school! Wauw! Ik doe het ze niet na... Oh jawel... Natuurlijk moest ik (en alle andere collega's) er ook aan geloven. Wij verzorgen ieder jaar de pauze-act. Dit is altijd al bij de voorbereiding hilarisch! Iedereen dropt ideeën: De ene meer serieus dan de andere. Maar uiteindelijk komen we altijd tot een geniale act. Dit jaar was het: Cowboys en indianen! Lekker vol met adrenaline stonden we klaar om op te gaan. Toch best spannend, zo voor de hele school. Niet te veel over nadenken. Cowboyhoed op, sjaaltie om en gaan

